

**Marineministeren:** I Anledning af de Ord, der her igaar bleve udtalte angaaende en høiere Lønning, skal jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger. Den Søværnepligtige har i Virkeligheden ikke længere Tjenestetid end den Landværnepligtige; derimod falder Tjenesten for ham paa en langt uheldigere Maade. Naar den Landværnepligtige bliver indkaldt, gjør han Garnisonstjeneste almindeligt i 16 Maanedes; derefter bliver han permitteret, bliver i nogle enkelte Aar indkaldt til Tjeneste i 6 Uger, og saa er under almindelige Forhold hans Værnepligt affjent. Hvad der fordres af ham er fremdeles den Færdighed, han har erhvervet sig med Hensyn til Evolutioner og Brugten af Vaaben, hvilket han har lært paa Statens Bekostning. Anderledes er det med den Svindrullerede. Denne bliver udfreven i meget senere Aar, paa Grund af den Fordring, vi gjøre af Befarenhed. Dersom det ene og alene var de saakaldte Søvante eller Usovante, som bleve brugte ombord, vilde det omtrentlig stille sig eens i Sø- og Landetaten; men der fordres en heel Deel Heelbefarne og Halvbefarne, ja der fordres af disse sidstnævnte Classer efter de nu bestaaende Forhold en langt overveiende Mængde imod de Søvante og Usovante. Der fordres altsaa et Slags Sagkundskab, en Sagdygtighed, om jeg saa maa kalde det, og den har Manden ofte erhvervet sig selv, og ikke faaet den paa Statens Bekostning; thi meget ofte bliver han ikke udfreven som Søvant eller Usovant, men gjør sit første Togt til Drilogs som Heel eller Halvbefaren. Der er altsaa megen Grund til, at de Heel- og Halvbefarnes Stilling bliver bedre, end den nu er. Allerede min Forgjænger havde betænkt at røre ved denne Sag, og den er i Gang. Det glæder mig derfor, at det omtalte Spørgsmaal er gjort, og, naar engang Forslaget i denne Retning fremkommer, hvad dog maa skee neppe vil kunne skee i denne Session, vil det meget glæde mig, om det maa møde Understøttelse i begge Thing, navnlig, da det er et Pengespørgsmaal. Imidlertid kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at Befostningerne derved dog kunne løbe temmelig betydeligt op, især om man vilde tage Hensyn til de næsten enorme Lønninger, som

betales under de nuværende Forhold: saa høit kan man vist ikke tænke paa at gaae. De nuværende reglementerede Lønninger ere for Heelbefarne 8 og for Halvbefarne 5<sup>te</sup> Rdl.; om man nu end kun gik op til resp. 12 og 9 Rdl., vil det om Maaneden for et Linieskib udgjøre lidt over 1000 Rdl., for en Fregat lidt over 600 Rdl. og for en Corvet 250 Rdl., alene i dette Punkt. Imidlertid antager jeg, at det kan nedsættes noget; det er netop under Forhandling, om det ikke er muligt at nedsætte Fordringerne med Hensyn til Antallet af Heel- og Halvbefarne saaledes, at man ombord i Skibene kunde tage et større Antal Søvante og Usovante.

**Smith:** Jeg reiser mig blot for at takke den høitærede Marineminister for de Uttringer, han har fremsført i Anledning af hvad jeg udtalte igaar. Navnlig har det været mig meget kjært, at den høitærede Søminister har støttet sig til den samme Betragtning, som jeg tillod mig at fremhæve, og som jeg saa meget mere troede at burde fremhæve, som man ellers ved denne Betragtning let kunde blive ledet ind paa, hvad jeg tillod mig at betegne som falske Consequenter, hvorved Sagen kunde stille sig som saa overordentlig vanskelig, at der ikke let vilde blive Mulighed for at løse den Opgave, som jeg troede at man burde have for sig. Det var nemlig den Betragtning, at det er den særegne Dygtighed og Færdighed, som Manden paa sin egen Bekostning, ved egen Ild og Udholdenhed har erhvervet, der synes at give ham en billig Adkomst til ogsaa at faae et forholdsmaessigt Bederlag derfor. Jeg skal jo vistnok ikke negte, at der maa skee altid vilde være Grund for Staten til at sætte dette Bederlag noget lavere, end det kunde synes at burde være i et Diesblik, hvor det i privat Tjeneste muligen er extraordinært høit; og jeg troer heller ikke just, at Forventningerne ere saa store, at man skulde vente ligefrem det samme Bederlag, især da det jo altid vilde være vanskeligere for Staten at gaae ned igjen til et lavere Bederlag end det eengang bestemte. Nærmere troer jeg ikke at turde gaae ind paa Sagen, navnlig ikke paa noget som helst Ciffer; men, dersom